

U nás doma, dnes ráno

Drahá maminko!

Bylo jarní slunečné ráno a já jsem se procházela. Byla jsem ještě ospalá a oči se mi zavíraly. Slyšela jsem zpívat ptáky, sluníčko se probouzelo a já jsem si vzala knížku na čtení a šla jsem si sednout pod rozkvétající třešeň. Začala jsem číst, ale přestala jsem vnímat text a všímala si okolní krajiny. Knížku jsem zavřela a položila ji vedle sebe. Začala jsem poslouchat, dívat se, vnímat tu krásu přírody. Předě mnou zahrádka plná jarních květin. Nad rozkvétajícími tulipány si ptáci zpívali písničku. Najednou jsem uviděla motýla, který si mi sedl na knížku.

Chvíli ho pozoruji, chci ho vzít do ruky, ale on se mne bojí. Uletěl mi.... Sedl si na pampelišku. Rychle běžím do svého pokoje pro pastelky a papír. Běžím ze schodů a ty na mě voláš, že mám nachystanou snídani. Já jen kývnu hlavou a běžím na zahradu.

Sedla jsem si zase pod naši třešeň a začala jsem malovat motýla i květiny. Říkala jsem si, že pampeliška je jako ranní sluneční paprsky, ale také jako hvězda, která je na obloze vidět každou noc. Namalovala jsem motýla. Byl téměř celý bílý. Přemýšlela jsem, jaké to je, být motýlem. Mít křídla, sedávat na voňavých květinách.

Při tom malování jsem si vzpomněla na Tebe. Ráda jsi malovala a máš moc ráda přírodu. Učila jsi mě poznávat rostliny i vnímat krásu lesa i louky. Teď Ti tu krásu posílám. Tužka mi kreslí úplně sama. Motýl mi uletí a mně je to úplně jedno. Dívám se před sebe a jen poslouchám. Všechno to šumění, zpívání ptáků, pohled na krásné barevné květiny dělá hudbu. Hudbu, která bude trvat na věky.

Jen si to představ, zahod' všechny starosti za hlavu a jen se dívej a poslouchej. Všechno se to přeneslo do nádherných tónů. Stačí se jenom ztišit, pozorně poslouchat a každý z nás tu hudbu uslyší. Chce to jenom trochu fantazie. Teď třeba slyším cvrčky, jako kdyby hráli na housle. Všechno to dohromady je jeden velký orchestr.

Řekla jsem si, že bych měla jít na snídani. Popadla jsem knížku, papír a běžím domů. Utíkám za Tebou a volám: „Všimla sis, že je ta příroda tak krásná?“ Stačí jen vnímat a poslouchat.

Tvoje Anežka

Anežka Vašulínová, 12 let
ZŠ a MŠ Komenského 2
664 47 Střelice